

981.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 27 listopada 1922 r.

o utworzeniu miasta Serocka w powiecie Pułtuskim.

Na zasadzie art. 1 i 2 ustawy z dnia 20 lutego 1920 r. (Dz. U. R. P. № 19 poz. 92) w przedmiocie zaliczania osad wiejskich w poczet miast oraz zmiany granic miast na obszarze b. zaboru rosyjskiego zarządza się co następuje:

§ 1. Osadę Serock i 23 morgi gruntów rządowych, położonych między tą osadą, a „fortami Napoleona” wyłącza się z gminy wiejskiej Zegrze powiatu pułtuskiego i tworzy się z nich gminę miejską Serock z siedzibą własnego zarządu w Serocku.

§ 2. Na utworzoną w ten sposób gminę miejską Serock rozciąga się moc obowiązującą dekretu z dnia 4 lutego 1919 r. o samorządzie miejskim (Dz. P. P. P. № 13, poz. 140), uzupełniając jednocześnie wykaz miast dołączonych do tego dekretu, jak następuje: „160 Serock”.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1923 roku.

Prezydent Ministrów: *Juljan Nowak*Minister Spraw Wewnętrznych: *A. Kamiński*

982.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 27 listopada 1922 r.

w przedmiocie uzupełnienia rozporządzenia o organizacji i zakresie działania okręgowych zarządów lasów państwowych.

Na podstawie art. 15 i 27 dekretu z dnia 3 stycznia 1918 r. o tymczasowej organizacji władz naczelnych (Dz. P. K. P. № 1, poz. 1) zarządza się co następuje:

§ 1. Paragraf piąty rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 listopada 1920 r. w przedmiocie organizacji i zakresu działania okręgowych zarządów lasów państwowych (Dz. U. R. P. № 114, poz. 753) uzupełnia się przez dodanie po punkcie o) punktu p) treści następującej:

„p) likwidacja serwitutów, ciążących na lasach państwowych, o ile wartość roczna korzyści serwitutowych, jakie użytkownicy tracą z tytułu likwidacji przysługujących im służebności, nie przekracza wartości trzech tysięcy metrów sześciennych drewna użytkowego, ustalonej według cen wskazanych w taryfie urzędowej”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów: *Juljan Nowak*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

J. Raczyński

983.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 23 października 1922 r.

w przedmiocie dodatków drożyznianych do rent zapewnionych ustawą niemiecką z dnia 20 grudnia 1911 r. o ubezpieczeniu urzędników prywatnych.

Na mocy art. 4 ustawy z dnia 22 września 1922 r. (Dz. U. R. P. № 89, poz. 804) w przedmiocie zmiany ustawy niemieckiej z dnia 20 grudnia 1911 r. o ubezpieczeniu urzędników prywatnych (Dz. ust. Rzeszy Niemieckiej, str. 989) zarządza się co następuje:

§ 1. Osoby, pobierające renty zapewnione obowiązującą w b. dzielnicy pruskiej ustawą niemiecką z dnia 22 grudnia 1911 r. o ubezpieczeniu urzędników prywatnych (Dz. ust. Rzeszy Niemieckiej, str. 989), otrzymują aż do odwołania dodatki drożyzniane do tych rent w wysokości oznaczonej poniżej.

§ 2. Dodatki drożyzniane wynoszą miesięcznie:

a) dla osób pobierających renty inwalidów 10.000 mk.,

b) dla osób pobierających renty starców 12.000 mk.

c) dla osób pobierających renty wdów lub wdowców 5.000 mk.,

d) dla osób pobierających renty sieroce 2.500 mk.,

Każde dziecko, będące zupełną sierotą i pobierające rentę sierocą otrzymuje dodatek miesięczny w wysokości 5.000 mk.

Suma dodatków drożyznianych dla osób wymienionych w p. c i d, pozostałych po jednym ubezpieczonym, nie może przekraczać 10.000 mk. miesięcznie.

Dodatki drożyzniane winny być wypłacane miesięcznie zgóry łącznie z rentami.

§ 3. Z dodatków drożyznianych nie mogą korzystać osoby, które otrzymują już dodatki drożyzniane do rent, przyznanych na podstawie ordynacji ubezpieczeniowej Rzeszy Niemieckiej w wysokości nie mniejszej niż przewiduje § 2 niniejszego rozporządzenia, osobom zaś pobierającym dodatki drożyzniane do rent, przyznanych na podstawie ordynacji ubezpieczeniowej w wysokości mniejszej niż przewiduje § 2 niniejszego rozporządzenia należy wypłacać różnicę.

Renciści, którzy korzystali z ulgi, przyznanej im na mocy § 390 ustawy powołanej w § 1 niniejszego rozporządzenia, tudzież osoby pozostałe po nich, otrzymują połowę dodatku drożyznianego, określonego w § 2 niniejszego rozporządzenia.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem 1 stycznia 1923 r.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *L. Darowski*

984.

Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 26 października 1922 r.

o przeniesieniu siedziby kuratora okręgu szkolnego wołyńskiego.

Na podstawie art. 2 i 10 ustawy z dnia 4 czerwca 1920 r. o tymczasowym ustroju władz szkolnych (Dz. U. R. P. № 50 poz. 304) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 kwietnia 1922 roku (Dz. U. R. P. № 34 poz. 279) zarządza się co następuje:

§ 1. Zmienia się częściowo rozporządzenie z dnia 3 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. № 34 poz. 284) o utworzeniu okręgu szkolnego wołyńskiego, w ten sposób, iż siedzibę kuratora okręgu szkolnego wołyńskiego przenosi się z Łucka do Równego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dn. 1 grudnia 1922 roku.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: *Dr. Kumaniecki*

985.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 2 listopada 1922 r.

o utworzeniu gminy Minoga w powiecie olkuskim.

Na zasadzie art. 1 ustawy z dnia 22 września 1922 r. w przedmiocie zmiany granic oraz rozwiązywania i tworzenia gmin wiejskich na obszarze b. zaborów rosyjskiego i austriackiego (Dz. U. R. P. № 86, poz. 770) zarządza się co następuje:

§ 1. Z gminy Skala wyłącza się miejscowości: Barbarka, Bociewicz, Celiny, Gołoszyn, Grzegorzowice, Kądejówka, Laski, Laski dworskie, Lesieniec, Minoga, Minoga dwór, Nowa-wieś, Podjedle, Pogorzelec, Polanka, Przybysławice, Rzeplin, Sciborzycy, Sieciechowice, Zamłynie, Sobiesęki, Stoki, Wesółka, Władysław i Zagaje. Z wymienionych miejscowości tworzy się gminę wiejską Minoga z siedzibą urzędu gminnego we wsi Minoga.

§ 2. Pozostałe miejscowości gminy Skala, a mianowicie: wsie Chmielarze, Grodzisko, Popowiec, osada Skala i wieś Zagrody tworzyć mają gminę wiejską Skala z siedzibą urzędu gminnego w osadzie Skale.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 stycznia 1923 roku.

Minister Spraw Wewnętrznych: *A. Kamiński*

986.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 16 listopada 1922 r.

o włączeniu wsi Mirów do gminy Niegowa w powiecie będzińskim.

Na mocy art. 1 ustawy z dnia 22 września 1922 roku w przedmiocie zmiany granic oraz rozwiązywania i tworzenia gmin wiejskich na obszarze b. zaborów rosyjskiego i austriackiego (Dz. U. R. P. № 86 770) zarządza się co następuje:

§ 1. Wieś Mirów wyłącza się z gminy Włodowice pow. będzińskiego i włącza się ją do gminy Niegowa tegoż powiatu.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 stycznia 1923 roku.

Minister Spraw Wewnętrznych: *A. Kamiński*

987.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 17 listopada 1922 r.

w przedmiocie udzielania prywatnym fabrykom wyrobów tytoniowych kredytu na opaski monopolowe.

Na podstawie art. 62 ustawy o monopolu tytoniowym z dnia 1 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 47 poz. 409) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustęp 12 paragrafu 6 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 29 października 1922 r. w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym w dalszym okresie przejściowym (Dz. U. R. P. № 100 poz. 916) otrzymuje następujące brzmienie:

„12) za dostatecznym zabezpieczeniem, które złożone być może w papierach wartościowych, uznanych przez Ministerstwo Skarbu lub też w postaci gwarancji bankowej, lub hipotecznej, mogą fabrykan- ci wyrobów tytoniowych na swą prośbę uzyskać od